

[Agnete Laustsen]

selskaberne fortsættes, således at man efter 5-6 år når op på de ønskede 300 mill. kr.

Vi kan også støtte, at der stadig skal kunne investeres i lejlighedsombygninger og miljøforbedringer, selv om vi må beklage, at det tilsyneladende fortsat ikke er muligt at udleje de større lejligheder, som vi vel alle finder mere hensigtsmæssige, især til familier med børn. Samtidig erkender vi behovet for små enheder, bl.a. til flygtninge og til enlige. Jeg ved ikke, om boligministeren her eller senere i udvalget kan give os indtryk af, hvor mange større lejligheder man påregner omdannet til hvor mange små.

Forslaget om øget mulighed for kommunal anvisning synes fornuftigt, vel at mærke hvis det præciseres, at der skal ske en blanding af de boligsøgende, således at vi ikke bidrager til at skabe de såkaldte ghettoer.

Endelig glæder det os, at der som i forslaget til lejelov er medtaget skærpede regler for opsigelse af støjende og generende lejere. Det er beklageligt, at der er så mange berettigede klager, som blot tilsyneladende ikke fører til noget, fordi graden af gener i dag skal være eksorbitant høj, før det erkendes. Det er og må være rimeligt og naturligt, at man kan bo i fred og fordragelighed i sin lejlighed, og at de pæne lejere, ikke varyelerne, beskyttes. Vi håber, at bekendtgørelsen snarest ændres i overensstemmelse hermed.

Vi anbefaler forslaget, og det samme gælder Kristeligt Folkeparti.

Bente Nielsen (V):

I de seneste år har vi gang på gang enten her i folketings salen eller i boligudvalget behandlet økonomiske problemer i forbindelse med de almennyttige boligafdelinger. Det kan være i form af byggeskader, i form af samspilsramte byggerier, hvad det så end er. Derfor finder vi det fornuftigt, at der har været et udvalgsarbejde, hvor alle de implicerede parter har kunnet finde frem til nogle ordninger, så vi kan undgå lignende problemer fremover.

Det betyder, at der foreslås indført en ordning, så den almennyttige sektor selv skal være med til at løse problemerne. Vi kan derfor helt tilslutte os, at der etableres en fond på 300 mill. kr., som kan give støtte til f.eks. finansiering af fysiske investeringer. Jeg vil gerne understrege i den forbindelse,

at fonden skal opbygges i løbet af 5-6 år, uden at det medfører huslejestigninger for lejerne. Det sker ved, at halvdelen af de pligtmæssige bidrag, som allerede i dag betales, tilføres fonden.

Vi kan også støtte forslaget om, at ordningen med støtte til lejlighedsombygninger og miljøforbedringer fortsættes. Vi finder det fornuftigt, at betingelserne for at opnå støtte efter denne regel lempes en smule, sådan at der ikke længere skal være væsentlige og længerevarende udlejningsvanskeligheder, før man kan få støtte.

Det sidste punkt, jeg skal kommentere, er, at der nu bliver mulighed for, at de almenyttige selskaber kan indgå aftaler med kommunerne om kommunal anvisningsret ved siden af den gældende fjerdedelsregel. Det synes jeg er fornuftigt. Også dette forslag kan vi støtte fra Venstres side.

Pelle Voigt (SF):

SF synes, det er glædeligt, at man har taget fat på løsning af de meget store problemer, der ligger omkring store afdelinger i den almennyttige sektor. Vi synes også, det er glædeligt, at Winther-udvalget er kommet med sin rapport, og at boligministeren er begyndt at arbejde med spørgsmålene.

Men vi har nogle betænkeligheder ved hele den filosofi, der ligger bag løsningsmodeller som den, vi ser på her i dag, og de betænkeligheder mener vi det er vigtigt at få drøftet igennem i boligudvalget i forbindelse med behandlingen af dette forslag.

Betænkelighederne går såmænd på det enkle, at den almennyttige sektor i stadig stigende grad er blevet til et opsamlingssted, hvortil kommunerne og de sociale myndigheder henviser sort set alle samfundets sociale problemer. Det er det almennyttige byggeri, der næsten alene skal bære flygtningeproblemet. Det er det almennyttige byggeri, der skal bære de hårdt belastede sociale grupper, som er med til at skabe problemer i de såkaldte samspilsramte byggerier. Vi er meget opmærksom på – det kan jeg se at ministeren og Winther-udvalget også er – at man hermed sætter en slags selvforstærkende proces i gang.

Det, vi finder noget urimeligt i filosofien bag ved dette, er, at man ligesom hele tiden forudsætter, at den almennyttige sektor, som får flere og flere af disse store vanskeligheder